

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับการรักษาพยาบาลตามปกติร่วมกับกลุ่มบำบัดแบบประคับประคอง จำนวน 12 คน และกลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ได้รับการรักษาพยาบาลตามปกติ จำนวน 12 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในรูปของการบรรยาย และตารางประกอบ การบรรยายดังนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
กลุ่มทดลอง		50.83	5.33	0.80
กลุ่มควบคุม		47.58	4.66	

$P < .05$ ($t .05, 11$ one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ก่อนการทดลองผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
กลุ่มทดลอง		15.67	1.27	1.20
กลุ่มควบคุม		15.17	1.20	

$P < .05$ (t .05, 11 one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ก่อนการทดลองผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

ช่วงเวลา	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง		50.80	5.33	4.74*
หลังการทดลอง		27.33	5.40	

$P < .05$ (t .05, 11 one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลอง

แสดงว่า พฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ภายหลังจากการทดลองผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ช่วงเวลา	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง		15.67	2.27	7.98*
หลังการทดลอง		3.92	0.42	

$P < .05$ (t .05, 11 one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลองน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลอง

แสดงว่า พฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ภายหลังจากการทดลองผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

ช่วงเวลา	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง		47.58	4.66	5.09*
หลังการทดลอง		38.91	3.84	

$P < .05$ (t .05, 11 one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก่อนการทดลอง

แสดงว่า พฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ภายหลังจากการทดลองผู้ป่วยกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
มากกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่ม
ควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ช่วงเวลา	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง		15.17	1.20	4.98 *
หลังการทดลอง		9.66	0.91	

$P < .05$ ($t .05, 11$ one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม
น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดพฤติกรรมก่อนการทดลอง

แสดงว่า พฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ภายหลังจากการทดลองผู้ป่วยกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
มากกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลอง (โดยใช้ Gain Score)
ของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมที่ลดลง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t
กลุ่มทดลอง		23.50	4.95	3.82 *
กลุ่มควบคุม		8.66	1.70	

$P < .05$ ($t .05, 11$ one tail = 1.796)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม

แสดงว่า หลังการทดลองพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลอง (โดยใช้ Gain Score) ของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนการวัดพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ลดลง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
กลุ่มทดลอง		11.75	1.47	5.89*
กลุ่มควบคุม		5.50	0.99	

$P < .05$ ($t_{.05, 11 \text{ one tail}} = 1.796$)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม

แสดงว่า หลังการทดลองพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05